

9. Internetconsultatie

Het wetsvoorstel heeft tussen 11 april 2019 en 13 mei 2019 opengestaan voor internetconsultatie. In deze periode zijn 18 reacties uitgebracht. De helft van de reacties is afkomstig van schoolbesturen in het primair onderwijs, 7 van organisaties waaronder 3 profielorganisaties in het primair onderwijs, een regionaal transfercentrum, een onderwijsvakbond en een dienstverlener op het gebied van personeels-, salaris- en financiële administratie aan schoolbesturen. Verder hebben 2 particulieren een reactie gegeven.

In de consultatie is specifiek gevraagd naar de opvattingen over de twee onderdelen van het voorstel:

- 1) Wat vindt u van de voorgenomen beëindiging van het Vf?
- 2) Wat vindt u van de hervorming van het Pf, dat daarmee als fonds met wettelijke taken blijft fungeren voor het primair onderwijs?

Ad 1) Op de eerste vraag wordt in 15 reacties ingegaan. In alle reacties wordt het voornemen tot beëindiging van het Vf in verschillende bewoordingen gesteund: "Prima", "Strak plan, en liefst op zo kort mogelijke termijn", "Dat juich ik toe. Het Vf kost me momenteel meer dan het me oplevert", "Uitstekend. Het Vf is een goedbedoelde, maar achterhaalde oplossing met perverse prikkels...", "Prima voornemen. De sector bereidt zich al enkele jaren voor op deze situatie. Door middel van herverzekering zijn risico's voor besturen alsnog te beperken", etcetera. In een enkele reactie wordt gewezen op de noodzaak dat besturen ook in staat moeten worden gesteld om vervangersrisico's (ook de financiële) op te vangen. Er moet sprake zijn van een adequate bekostiging. De vakorganisatie wijst in haar reactie op het belang van een gewenningsperiode voor schoolbesturen die door de beëindiging van het fonds in de problemen komen.

De regering voelt zich door de reacties gesteund en ziet geen aanleiding om het wetsvoorstel ten aanzien van het Vf aan te passen. Hierbij wordt opgemerkt dat de beëindiging geen gevolgen heeft voor de rijksbekostiging. Bij de invoering van de lumpsumbekostiging in 2006 is in de onderbouwing voorzien in een vergoedingscomponent voor de vervanging. Deze blijft intact. Zoals in het algemeen deel van deze toelichting is aangegeven, heeft de regering aandacht voor schoolbesturen die door de beëindiging van het Vf onverhoopt in grote financiële problemen komen (zie paragraaf 2 onder kopje flankerende maatregelen). De wenselijkheid en noodzaak van de inrichting van een tijdelijk vangnet hiervoor, worden gezien zodra duidelijk is per wanneer de beëindiging ingaat.

Ad 2) In alle reacties wordt ingegaan op de voornemens voor het Pf. Het beeld dat uit de reacties naar voren komt is gemêleerder dan bij het Vf. Eén op de drie reacties is positief over het voorstel tot hervorming van het Pf. Daarbij wordt waarde gehecht aan de gedachte dat schoolbesturen die er alles aan doen om een werkloosheidsuitkering te voorkomen, beter worden beloond door de financiële prikkels. Het omgekeerde is het geval voor besturen die zich op dit vlak niet of minder inspannen. Ook wordt gehecht aan de vereenvoudiging en daarmee minder bureaucratische werkwijze van het Pf. In 7 reacties is daarentegen de teneur dat het Pf -net als het Vf- moet stoppen. Daarbij wordt aangevoerd dat de Pf-systematiek veel te rigide is, teveel een eigen wereld is geworden met een overvloedige regelgeving, het UWV ook prima de taken van Pf kan uitvoeren en het wetsvoorstel de effecten miskent van de huidige regionale samenwerking tussen schoolbesturen, zoals binnen de regionale Transfercentra. Bij dit laatste wordt opgemerkt dat "besturen die een zorgvuldig en preventief beleid voeren nog steeds mede opdraaien van door andere besturen veroorzaakte ontslaguitkeringen."

In het resterende deel van de reacties (5) wordt de modernisering van het Pf qua hoofdlijn weliswaar gesteund maar wordt op onderdelen gevraagd om aanpassingen. Zo verzoekt het Pf om een wettelijke basis voor dienstverlening ter voorkoming van werkloosheid die schoolbesturen op vrijwillige basis kunnen afnemen. In een reactie van de Vereniging Gereformeerd Schoolonderwijs (VGS) wordt gepleit voor de mogelijkheid voor schoolbesturen om te kunnen uittreden bij het Pf als er gelijktijdig een alternatieve aansluiting plaatsvindt. In drie reacties wordt erop gewezen dat de voorgestelde vergoedingssystematiek ten onrechte in de meeste gevallen de uitkeringskosten ten gevolge van beëindiging van een dienstverband door middel van een vaststellingsovereenkomst

met wederzijdse instemming, voor een laag percentage (50%) worden vergoed. Zo merkt de VOS/ABB dat door het verdwijnen van de mogelijkheid van een vergoeding van deze kosten, er voor werkgevers een sterke financiële prikkel uitgaat om niet langer met de werknemer in gesprek te gaan over ontslag. Schoolbesturen kiezen er dan voor om een ontbindingsverzoek bij de rechter in te dienen. Dit belast onnodig de rechtspraak en leidt tot een verdere juridisering in de verhouding werkgever/werknemer. In het verlengde hiervan wordt in een andere reactie opgemerkt dat de toekomstige werkwijze het voeren van een effectief HRM-beleid onmogelijk maakt. Het gaat te veel uit van wantrouwen: "dat schoolbesturen er niet alles aan doen om leraren in dienst te houden (...) Echter er zijn altijd gevallen waarin het voor beide partijen beter is om uit elkaar te gaan".

De regering heeft de reacties die neerkomen op afwijzing of bijstelling gewogen. Handhaving van het Pf met een aangepast takenpakket gericht op het beperken en terugdringen van de werkloosheidskosten in het po, blijft de voorkeur hebben. Dit gecombineerd met de introductie van differentiatie in de vergoedingen ten laste van het fonds waardoor besturen nadrukkelijker bewust worden van hun handelingen ten aanzien van het voorkomen of veroorzaken van ontslagkosten. Niet als doel op zich maar vanuit de overtuiging dat het po als sector gebaat is bij een voortzetting van het fonds. Aangezien de sector als geheel eigenrisicodragend is, is een zekere solidariteit om collectief een voorziening als Pf in stand te houden noodzakelijk. Maar wel op zo'n manier dat besturen meer gestimuleerd worden een zorgvuldig en preventief ontslagbeleid te voeren. Gezien het belang van een collectieve voorziening, is de regering geen voorstander van het bieden van een generieke mogelijkheid aan schoolbesturen om uit te kunnen treden bij het Pf onder het treffen van een alternatieve voorziening. De regering vindt dat kan worden volstaan met de al bestaande en ook in dit wetsvoorstel opgenomen mogelijkheid om ontheffing te verlenen van de aansluiting bij het Pf op grond van bezwaren van godsdienstige of levensbeschouwelijke aard.

Het wetsvoorstel biedt de basis voor de noodzakelijke hervorming van het Pf, maar in de uitvoeringspraktijk moet dit alles in belangrijke mate door het Pf en de sociale partners worden waargemaakt. De regering zal er daarbij op toezien - onder meer via het toezicht op basis van de Kaderwet zbo's - dat het Pf de voornemens ten aanzien van onder andere vereenvoudiging, minder bureaucratie, betere voorspelbaarheid van de vergoeding, ondersteuning van het voorkomen van ontslag en de ondersteuning van re-integratie na ontslag, ook in de praktijk realiseert.

Voor wat betreft de gevraagde bijstellingen is het wetsvoorstel verduidelijkt op het punt van de dienstverlening die het Pf gaat bieden aan schoolbesturen in de fase ter voorkoming van werkloosheid. Dit is als wettelijke taak voor het Pf geformuleerd. Het betreft ondersteuning van schoolbesturen bij het vormen van beleid om werkloosheid te voorkomen. Juist in een tijd van tekorten is het van groot belang om personeel via een goed HRM-beleid waar mogelijk te behouden voor het onderwijs. De schoolbesturen zijn overigens niet verplicht om deze ondersteuning af te nemen. De VOS/ABB stelt dat bij ontslag via een vaststellingsovereenkomst meestal de uitkeringskosten niet worden vergoed door het fonds. Dat is ten dele het geval. De uitkeringskosten worden in zo'n geval nog altijd voor de helft door het fonds vergoed. Wij vinden dit een goede benadering omdat in het recente verleden de relatief eenvoudige weg van een vaststellingsovereenkomst met wederzijds goedvinden, vaak lijkt te zijn gevolgd. Dit kan nog maar de werkgever gaat hierbij dan wel de helft van de kosten zelf dragen. Dit past ook in een beleid waarbij de werkgever alles in het werk stelt om de betrokken werknemer in het arbeidsproces te houden. Mocht dat uit oogpunt van goed werkgeverschap c.q. de zorg voor goed onderwijs niet verantwoord zijn en het bestuur wil inzetten op een hogere vergoeding door het Pf, dan kan altijd de weg van een ontbindingsverzoek bij de kantonrechter worden bewandeld. De kantonrechter zal daarbij ook de inspanningen en het zorgvuldig handelen van de werkgever beoordelen. Evenzeer geldt dit voor de betrokken werknemer.